

NIESZATNY (1) *ai*

e prawdopodobnie jasne (tak w nie-); a jasne.

sg m [A nieszatny.] ◇ D nieszatn(e)mu.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Licho, biednie odziany:

Wyrażenie: »żebrak nieszatny«: S. Marćin [...] niemiał iednák wyflugi żółdu śwego/ iedenże płańcz: y to go sztukę żebrakowi nie szátnemu odkroił. PowodPr 63; [FOrtunat będąc iałzcze znędzony/ y nie szátny po temu/ hoynie z pieniędzmi száfuiąc/ dał przyczynę ludziom/ iż o nim źle myślić muśieli HistFort D4v].

Cf SZATNY

JB